

Vaka, kristen.

(Vid nattvardsgång: Sv. ps. 83: 4, 5.)

Anton Bruckner
(1824-1896) komp. 1843.

Andante.

p *f*

Va - ka, kri - sten, kom att sma - ka Kal - ken
Stun - den i - lar, bed, var tro - gen, Följ din

p *f*

av hans blods - för - bund. Världens lu - sta
Fräl - sa - re för - nöjd, In - till dö - den

f

glad för - sa - ka, Je - sus är din säll - hets -
re - de - bo - gen, Un - der kor - set tå - ligt

p *f*

grund. "O, för - måd - de du ej va - ka."
böjd! Bed och va - ka och bliv mo - gen,

p *f*

p *rit.* *pp*

Ro - par han, "med mig en stund?"
Jor - dens son, för him - lens fröjd. A - men.

p *rit.* *pp*

Vid konfirmation.

(Dulce Jesu, dulce nomen.)

Sv. ps. 352:1,2.

Mel 1614,

körsättning av Otto Olsson.

Andante.

p

1. Kom, o Je - su, väck mitt sin - ne
2. Dig mitt hjär - ta vill jag gi - va.

p

och be - red mig med ditt ord
Låt det hel - gas av din nåd!

p

till den stund som snart är in - ne,
Din för all - tid vill jag bli - va,

p

då jag fram - går till ditt bord.
led mig i din An - des råd.

mf *cresc.*

Det - - ta, bord dit än du sti - ger
Du som ej för - sköt den spä - da,

mf *cresc.*

f

kär - - leks - full från him - len ned
nu min ung - doms till - flykt var,

f

p

och till sa - lig - het in - vi - ger
när jag i en värld skall trä - da

p

pp

den som dig sitt hjär - ta ger.
där så mån gen vil - se far.

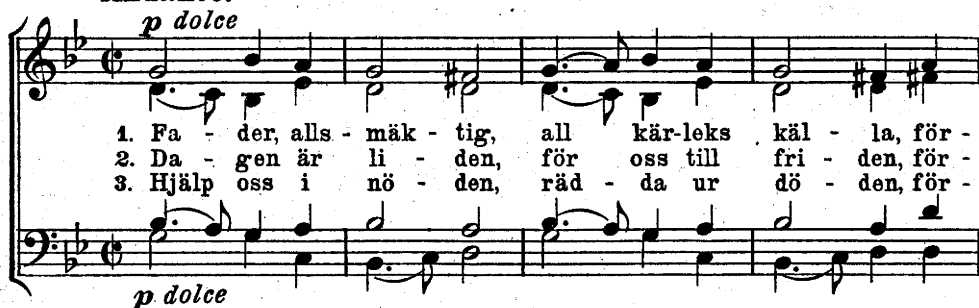
pp

Fader allsmäktig.

Melodi ur Kölner Gesangbuch 1623
bearb. av J. Brahms.

Andante.

p dolce

1. Fa - der, alls - mäk - tig, all kär-leks käl - la, för -
2. Da - gen är li - den, för oss till fri - den, för -
3. Hjälp oss i nö - den, råd - da ur dö - den, för -

p dolce

pp

bar - ma dig! Fa - der, alls - mäk - tig, all kär-leks
bar - ma dig! Da - gen är li - den, för oss till
bar - ma dig! Hjälp oss i nö - den, råd - da ur

pp

mf

käl - la, för - bar - ma dig! Tyng - da vi ä - re,
fri - den, för - bar - ma dig! Sor - ger och smär - ta
dö - den, för - bar - ma dig! Syn - da - re al - la,

mf

cresc. *f* *p*

bo - jor vi bä - re O Gud, o Gud, för - bar - ma dig!
bär på ditt hjär - ta O Gud, o Gud, för - bar - ma dig!
dig vi å - kal - la: O Gud, o Gud, för - bar - ma dig!

cresc. *f* *p*

(N. Beskow)

281

1

Paul Gehrhardt.

Befall i Herrens händer.

Sv. ps. b. 224.

Hans Leo Hassler.
Melodi och sats 1601.

Be - fall i Her - rens hän - der Din
Och hur sig värl - den vän - der Hans

mö - da och din väg. Ty in - tet ord är gi -
ord; i hjär - tat äg.

vet så fast som Her - rens ord. Och in - gen gär - ning

bli - vit Som ej i Gud är gjord.

Det går ett tyst och tåligt lamm.

Sv. ps. b. 518.

Mel. 1526.

Harm. av M. Vulpus, 1609.

p dolce

Det går ett tyst och tåligt lamm
 Det bära far all synd och skam,

p dolce

tun - - - ga fär - - - den.
 tyn - - - ger värl - - - den.

Och på den tun - - - ga fär - - - den.
 All dom, som tyn - - - ger värl - - - den.

tun - - - ga fär - - - den.
 tyn - - - ger värl - - - den.

Det sän - kes djupt i van - makt ned.

Dess vän - da ö - kas mer och mer,

Det stri - der här - da stri - - der. Det

o - - ut - säg - - lig nöd.
 ut står o - - ut - säg - - lig nöd.
 o - - ut - säg - - lig nöd.

Hån, gis-sel - slag och kval och död Och
 Hån, gis-sel - slag och kval och död Och
 Hån, gis-sel - slag och kval och död Och

allt det stil - la li - - - der.
 allt det stil - - - la li - - - der.
 allt det stil - la li - - - der.

Den gyllne solen.

Mel. Georg Ebeling, 1666.

Harm. Otto Olsson.

1. So-len upp-sti-ger, Da-gen in-vi-ger, Allt hon för-gyl-ler,
 2. Him-lar-na hö-ga Stå för mitt ö-ga, Her-ren till ä-ra
 3. Låtom oss sjun-ga Gam-la och un-ga, Ska-pa-ren brin-ga

Mäk-tigt upp-fyl-ler Sjä-len med fröjd hen-nes strå-lan-de ljus.
 Vitt-ne de bä-ra Att han är mäk-tig-i gärning och ord.
 Gå-vor-na rin-ga, Tacksamma of-fer vid ny-bu-ren dag.

Nat-ten för-svun-nit, Vak-nar nu
 Dit al-la from-ma När de ur
 Hjärtat vi gi-va Det är den

Nat-ten för-svun-nit, Vak-nar nu
 Dit al-la from-ma När de ur
 Hjärtat vi gi-va Det är den

Min vi-la jag fun-nit, Vak-nar nu
 En gång sko-la kom-ma När de ur
 Och trogna för-bli-va: Det är den

Nat-ten för-svun-nit, Vak-nar nu
 Dit al-la from-ma När de ur
 Hjärtat vi gi-va Det är den

fun-nit,
 kom-ma
 bli-va:

å-ter Och blic-ken upp-lå-ter, Skådar med glädje mot him-me-lens hus.
 ti-den, Upp-fyll-da av fri-den, Skil-jas från denna för-gän-gel-sens jord.
 gåvan som Fad-ren där-o-van Lo-vat att an-se med nå-digt be-hag.

(Översättning av J. Warholm.)

Av himlens höjd oss kommet är.

Förspel till koralen 63.

Daniel Olson.

The musical score is written for piano and organ. It consists of four systems of music, each with a treble and bass staff joined by a brace. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is common time (C). The first system begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and a first fingering (*I*) marking. The second system features a forte (*f*) dynamic in the first measure and a piano (*p*) dynamic in the last measure. The third system is marked with a piano (*p*) dynamic and includes a second fingering (*II*) marking. The fourth system starts with a pianissimo (*pp*) dynamic and concludes with a *rit.* (ritardando) marking. The organ part is indicated by a stylized organ icon at the bottom right of the final system.

